

Lokale heffingen op de Caribische delen van het Koninkrijk

G.D. Rekwest en J.K. Lanser, datum 10-09-2020

Datum

10-09-2020

Auteur

G.D. Rekwest en J.K. Lanser^[1]

Folio weergave

[Download gedrukte versie \(PDF\)](#)

JCDI

JCDI:ADS230900:1

Vakgebied(en)

Belastingen overzeese Koninkrijksdelen / Aruba

Belastingrecht algemeen (V)

Belastingen overzeese Koninkrijksdelen / BES-eilanden

1. Inleiding

Op 10 oktober 2010 werd het land de Nederlandse Antillen ontmanteld en kreeg Nederland drie ‘bijzondere gemeenten’: de openbare lichamen Bonaire, St. Eustatius en Saba, oftewel de BES-eilanden. Evenals Europees Nederland, kennen deze Caribische delen van het Koninkrijk der Nederlanden (hierna: het Koninkrijk) lokale belastingen. Toch is in het afgelopen decennium beperkt aandacht besteed aan de lokale heffingen van de BES-eilanden en dat is opmerkelijk te noemen. De wijze waarop de BES-eilanden vorm hebben gegeven aan de lokale belastingen is namelijk stellig het bestuderen waard, omdat het interessante inzichten biedt in de wijze waarop zij invulling hebben gegeven aan de lokale heffingen. In het kader van tien jaar BES-eilanden achten wij dit een mooie gelegenheid om in *Belastingblad* enige aandacht aan de lokale heffingen van de Caribische delen van ons Koninkrijk te schenken.

De opbouw van deze beschouwing is als volgt. In onderdeel 3 geven wij de algemene aspecten van belastingheffing op de BES-eilanden weer. Vervolgens schetsen wij de lokale belastingen zoals de BES-eilanden die kennen. Daarbij zoomen we in op de toeristenbelasting, havenbelasting en grondbelasting. Hoewel de focus van deze bijdrage op de BES-eilanden ligt, zullen we in onderdeel 4 ook enige aandacht schenken aan enkele lokale heffingen van de overige Caribische delen van het Koninkrijk, in het bijzonder de Arubaanse grondbelasting en de Curaçaose onroerendezaakbelasting (OZB). Daarna stippen wij een tweetal lokale heffingen in Sint Maarten aan. We sluiten in onderdeel 5 af met een conclusie. Om enige context te verschaffen, voorzien wij de lezer eerst van een summier schets van de staatkundige verhoudingen binnen het Koninkrijk.

2. Constitutionele structuur van het Koninkrijk sinds 10 oktober 2010

De constitutionele structuur van het Koninkrijk en de verhoudingen tussen de landen van het Koninkrijk is sinds 1954 geregeld in het ‘Statuut van het Koninkrijk der Nederlanden’ (Statuut).^[2] Het Statuut is verschillende malen gewijzigd, laatstelijk op 10 oktober 2010 toen de Nederlandse Antillen als land werd opgeheven. Sindsdien bestaat het Koninkrijk uit vier autonome landen: 1) Aruba, 2) Curaçao, 3) Sint Maarten en 4) Nederland. De munteenheid van Aruba is de Arubaanse Florin (Afl), die van Curaçao en Sint Maarten de Antilliaanse gulden (Naf).

Nederland bestaat uit Europees Nederland en de BES-eilanden, ook wel Caribisch Nederland genoemd.^[3] De munteenheid is de Amerikaanse dollar. De BES-eilanden zijn geen aparte staatsrechtelijke entiteiten binnen het Koninkrijk, maar maken onderdeel uit van Nederland. Bij de inrichting van de BES-eilanden is indertijd niet gekozen voor de vorm van een gemeente, maar die van openbare lichamen in de zin van art. 135 Grondwet. Op deze wijze kunnen de BES-eilanden van Europees Nederland afwijkende regels opnemen en zo meer aansluiten bij het eigen karakter van de verschillende eilanden.

3. De BES-eilanden

3.1 Algemene aspecten belastingheffing

Op de BES-eilanden worden zowel rijksbelastingen als eilandbelastingen geheven. Voor de rijksbelastingen (BES-belastingen) is Nederland de wetgever. Deze belastingen zijn opgenomen in de Belastingwet BES.^[4] Het gaat om de vastgoedbelasting, de opbrengstbelasting, de algemene bestedingsbelasting, de overdrachtsbelasting en de kansspelbelasting.^[5] De BES-belastingen loon- en inkomstenbelasting zijn nog niet geïntegreerd in de Belastingwet BES, maar zijn nu nog opgenomen in afzonderlijke regelingen: de Wet loonbelasting BES respectievelijk Wet inkomstenbelasting BES. De opbrengst van de rijksbelastingen vloeit in de Nederlandse staatskas. Voor de eilandbelastingen op basis van de Wet financiën openbare lichamen BES^[6] (FinBES) geldt dat elk van de drie eilanden zelfstandig bevoegd is om daar invulling aan te geven. De opbrengst is voor de eilanden zelf. De eilandbelastingen betreffen: de grondbelasting, de opcenten op de vastgoedbelasting, de toeristenbelasting, de verhuurbedasting motorrijtuigen, de motorrijtuigenbelasting, de parkeerbelastingen, de afvalstoffenheffing, de rioolheffing, de hondenbelasting, de reclamebelasting, de precariobelasting, de havenbelasting en de rechten.^[7]

3.2 Eilandbelastingen BES-eilanden

De eilandbelastingen kennen grote overeenkomsten met de Nederlandse 'lokale' belastingen, geheven door de Nederlandse gemeenten. Hoewel de Nederlandse Gemeentewet als inspiratie diende voor de inrichting van de eilandbelastingen, hebben de BES-eilanden toch hoofdzakelijk aangesloten bij de voormalige eilandbelastingen zoals die geheven werden vóór de herstructurering van 10 oktober 2010. Op deze wijze werd ook rekening gehouden met de lokale situatie op de eilanden.

Opvallend is dat niet alle vastgestelde belastingverordeningen door de BES-eilanden worden uitgevoerd. Zo is de bevoegdheid om hondenbelasting te heffen in de FinBES opgenomen, maar deze verordening wordt op Bonaire en Saba in de praktijk niet uitgevoerd. Een unieke heffing, zeker binnen het Koninkrijk, betreft de registratiebelasting op Saba voor het houden van katten.^[8] Deze heffing bedraagt USD 10 per kat.^[9]

Ten aanzien van parkeerbelastingen op de BES-eilanden maakt tot nu toe alleen Bonaire gebruik van de bevoegdheid om parkeerbelasting te heffen bij het vliegveld. Aan parkeerruimte is op de BES-eilanden vooralsnog geen gebrek; er is dus geen noodzaak om parkeergelegenheid te reguleren.

Onderstaande tabel geeft een (niet uitputtend) overzicht van de lokale belastingen van de BES-eilanden.^[10]

Bonaire (ca. 20.000 inw)	St. Eustatius (ca. 3.100 inw)	Saba (ca. 2.000 inw)
Motorrijtuigenbelasting	Motorrijtuigenbelasting	Motorrijtuigenbelasting
Toeristenbelasting	Toeristenbelasting	Logeergastenbelasting
Verhuurautobelasting	Autoverhuurbedasting	
Reinigingsrechten	Afvalstoffenheffing	Afvalstoffenheffing
Grondbelasting		
	Airporttax	Luchthaventoelage en landingsgelden
Havenbelasting	Havenbelasting	Havenbelasting
Leges	Leges	Leges
Opcenten op de Vastgoedbelasting		
Precariorechten		
Cruisevax		
Hondenbelasting*		Hondenbelasting*
		Registratiebelasting vee en katten
Parkeerbelasting**		

* Verordening wordt niet uitgevoerd

** Alleen bij het parkeergebied bij Flamingo Airport

3.3 Toeristenbelasting

De toeristenbelasting wordt geheven op de voet van art. 53 FinBES. Dat artikel is voor een groot deel vergelijkbaar met art. 224 Gemeentewet, zij het dat art. 53 FinBES ook bij wet regelt wie wordt aangemerkt als degene die gelegenheid biedt tot verblijf. Dat is de eigenaar van een onroerende zaak waar een niet-ingezetene verblijft, indien deze onroerende zaak door de eigenaar zelf wordt geëxploiteerd, de exploitant van een onroerende zaak waar een niet-ingezetene verblijft, of de schipper of gezagvoerder die een vaartuig onder zijn verantwoordelijkheid heeft of de beheerder of gebruiker van het vaartuig. De tarieven zijn, vergeleken met een gemiddelde Nederlandse gemeente, niet mals: USD 5,45 per persoon per nacht op Bonaire,^[11] 7% van de heffingsmaatstaf op St. Eustatius^[12] en 5% van de logeerprijs op Saba.^[13] Bonaire hief in 2019 USD 2.500.000, St. Eustatius in 2019 USD 228.000 en Saba in 2018 USD 72.000.^[14]

3.4 Havenbelasting

Behalve een aantrekkelijke verblijfplaats voor toeristen, zijn de BES-eilanden ook aantrekkelijk wegens de havens die zij in het Caribisch gebied hebben.

De FinBES^[15] geeft de BES-eilanden de bevoegdheid een havenbelasting te heffen. Anders dan voor de havengelden in Nederland, geldt op de BES-eilanden de eis van maximale kostendekkendheid niet. Dat maakt de heffing aantrekkelijk en dat is te zien in de begrote belastingopbrengsten:^[16]

- USD 1.500.000 op Bonaire op een totale begrote belastingopbrengst van USD 18.648.000;
- USD 2.384.000 op St. Eustatius op een totale begrote belastingopbrengst van USD 4.362.000 (en daarmee de grootste eilandheffing op St. Eustatius); en
- USD 109.000 op Saba op een totale begrote belastingopbrengst van USD 1.030.000.

3.5 Grondbelasting en opcenten vastgoedbelasting

De grondbelasting wordt alleen op Bonaire geheven. Belastingsubject is degene die bij het begin van het kalenderjaar het genot heeft krachtens eigendom, bezit of beperkt recht.^[17] De grondbelasting is dus een eigenarenheffing. Hij wordt geheven van onroerende zaken die als eigen woning dienen of behoren tot het ondernemingsvermogen van een inkomstenbelasting-onderneming. De grondbelasting wordt geheven over de waarde van de onroerende zaak, die voor een tijdvak van vijf jaar geldt. Het tarief bedraagt 0,345% van de vastgestelde waarde. Indien de waarde onder de USD 10.000 blijft, wordt geen grondbelasting geheven.^[18]

Daarnaast heft Bonaire ook opcenten ter zake van onroerende zaken die in de vastgoedbelasting worden betrokken.^[19] De vastgoedbelasting is een soort rendementsheffing op onroerende zaken op de BES-eilanden; deze belasting wordt geheven van voordelen uit een op de BES-eilanden gelegen onroerende zaak. Het betreft hier onroerende zaken die niet in de grondbelasting worden betrokken, doch in de vastgoedbelasting. Aangezien de vastgoedbelasting geen eilandbelasting is, maar een rijksbelasting heeft Bonaire gebruik gemaakt van de mogelijkheid om ter compensatie van de derving van de inkomsten 15% opcenten te heffen over de hoofdsom van de vastgoedbelasting.

4. Lokale heffingen Caribische landen ACS

Aruba, Curaçao en Sint Maarten zijn fiscaal autonome landen binnen het Koninkrijk. Zij zijn volledig verantwoordelijk voor de heffing en invordering van alle belastingen en heffingen. Feitelijk zijn alle belastingen dus landbelastingen. De landen kennen natuurlijk alle drie de grote 'rijks' heffingen, maar de 'lokale' heffingen zijn schaars. In de navolgende tabel wordt een beknopt overzicht gegeven van de belangrijkste heffingen:

Aruba (ca. 106.000 inw)	Curaçao (ca. 160.000 inw)	St. Maarten (ca. 41.000 inw)
Grondbelasting	OZB	Grondbelasting
Toeristenheffing	Logeergastenbelasting	Logeergastenbelasting
Bijzondere belasting verblijf in timeshareresorts, logementen en hotels		
Retributies en leges	Afvalstoffenheffing	

4.1 De grondbelasting van Aruba

Aruba heft grondbelasting die in de basis gestoeld is op de Grondbelasting 1908.^[20] De grondbelasting is in grote lijnen vergelijkbaar met de Nederlandse OZB. Zo is het een tijdstipbelasting, geheven van eigenaren naar de waarde van de onroerende zaak. De belasting kent een tijdvak van vijf jaar, waarbij alleen in het eerste jaar van het tijdvak bezwaar kan worden gemaakt tegen de waarde. De belasting kent ook een systeem van tussentijdse wijzigingen, vergelijkbaar met (voor de oudgedienden onder de lezers) de mutatiegronden van art. 19 Wet WOZ (oud).

Wat opvalt aan de Landsverordening grondbelasting is dat archaisch taalgebruik in de jaren niet is aangepast. Zo is er een vrijstelling voor 'gebouwen, uitsluitend dienende ten algemene nutte, mits niet tevens gebezigd tot *uitspanning, gezellig verkeer of vermaak*' en voor 'gebouwen, uitsluitend dienende tot *armenverzorging of tot genezing of verpleging van zieken of gebrekkigen*'. Deze vrijstellingen zijn bovendien alleen van toepassing indien de goederen duurzaam tot de voorschreven bestemmingen zijn ingericht en voor zover zij aan Aruba, *zedelijke lichamen* of stichtingen toebehoren en geen winst wordt beoogd of gemaakt.^[21]

Maar verouderde begrippen vormen niet de kern van het probleem. Aruba beschikt niet over een stelsel van basisregistraties. De registratie van eigendommen is niet altijd volledig en het Kadaster is pas een krappe vijf jaar digitaal ontsloten. Een gebrekkige heffingsmaatstaf maakt de worsteling voor de Arubaanse inspecteur compleet.

4.1.1 Heffingsmaatstaf

De verordening geeft de heffingsmaatstaf voor een bebouwde onroerende zaak die de belastingplichtige tot hoofdverblijf dient (eigen woningen), te weten de waarde in het economische verkeer (de WEV) in onbewoonde staat.^[22] De heffingsmaatstaf van woningen die niet door de eigenaar bewoond worden en van niet-woningen, is de jaarlijkse opbrengst van een onroerende zaak (vermenigvuldigd met factoren),^[23] tenzij deze lager is dan de WEV van de onroerende zaak in onbewoonde staat.^[24] In dat geval geldt de WEV in onbewoonde staat.

De WOZ-georiënteerde lezer ontdekt wel parallellen met het Nederlandse systeem. Die herkent waarschijnlijk ook direct het probleem: de jaarlijkse opbrengstmethode is niet voor alle niet-woningen geschikt. Dat is in de jurisprudentie ook al eens duidelijk aan de orde gekomen, bij een procedure over de jaarlijkse opbrengst van een timeshare complex. Aruba kent een grote diversiteit aan hotels, grofweg te verdelen in (full) service hotels en timeshare-complexen. Het Gemeenschappelijk Hof van Justitie^[25] zegt, in een geschil over de waarde van een timeshare hotel/resort:

“Naar het oordeel van het Hof is het bepaalde in artikel 6 LvGB niet goed toepasbaar op het object. Artikel 6, eerste lid, veronderstelt immers dat indien sprake is van ‘andere onroerende goederen als die bedoeld in artikel 5’, een dubbele toets kan worden aangelegd: eerst dient de jaarlijkse opbrengst te worden vermenigvuldigd met factor 12 1/2 dan wel factor 8 1/3 en daarna dient de daaruit resulterende waarde te worden vergeleken met de waarde in het economische verkeer van het onroerende goed in onbewoonde staat. Zoals uiteengezet onder 4.9.4 acht het Hof het niet goed mogelijk ten aanzien van het object de jaarlijkse opbrengst in de zin van artikel 6 Lv GB te bepalen met inachtneming van de betekenis die tijdens de parlementaire behandeling aan het begrip ‘jaarlijkse opbrengst’ is gehecht. In een situatie als de onderhavige rest naar het oordeel van het Hof dan ook niets anders dan om de waarde van het object te bepalen enkel uitgaande van de waarde in het economische verkeer van het object in onbewoonde staat.”

Het zal niet verbazen dat invoering van een aantal duidelijke handvatten voor de waardebepaling en mogelijk taxatiewijzers het de inspecteur een stuk makkelijker zou maken.

4.1.2 Aangifteplicht en boete

Om de inspecteur enigszins tegemoet te komen is per 1 januari 2019 een aangifteplicht in de grondbelasting ingevoerd.^[26] Deze komt er, kort gezegd, op neer dat er in twee gevallen een aangifteplicht geldt, voor:

- degene die het genot verkrijgt van een onroerende zaak; en
- degene die het genot heeft van een onroerende zaak, waaraan zich wijzigingen^[27] voordoen.

De aangifte moet in beide gevallen worden gedaan binnen één maand nadat het genot is verkregen of de wijziging zich heeft voorgedaan. Het niet voldoen aan de aangifteplicht, kan beboet worden met een boete van maximaal 100%. De inspecteur legt deze op gelijk met de aanslag.^[28]

Aan deze regeling kleefte naar onze mening een aantal juridische bezwaren. Zo geldt bijvoorbeeld dat de boete alleen kan worden opgelegd, indien de aanslag *te laag* is vastgesteld. Het opleggen van een boete bij een nieuwe koper die geen aangifte doet is daarmee onmogelijk. Immers, er is in dat geval geen sprake van dat de aanslag *te laag* is vastgesteld, want er is helemaal geen aanslag opgelegd. In het ergste geval is (doordat geen aangifte is gedaan) een aanslag opgelegd aan de vorige eigenaar, maar er is geen sprake van een te lage aanslag voor de nieuwe eigenaar. Het komt ons voor dat het zinvol is om de tekst van de verordening op dit punt aan te scherpen, bijvoorbeeld door aan te sluiten bij de redactie van art. 67a AWR. Het zuivere gegeven dat geen aangifte is gedaan zou alsdan als het beboetbare feit gelden.

4.2 De OZB van Curaçao

Tot 2014 gold in Curaçao de grondbelasting uit 1908. Ingaande 2014 heeft Curaçao de grondbelasting vervangen door invoering van een OZB.^[29] Deze OZB kent grote overeenkomsten met de Nederlandse OZB. Zo is de Curaçaose OZB een tijdstipbelasting, geheven naar de waarde van de onroerende zaak. De OZB wordt ook hier alleen geheven van eigenaren en kent een tijdvak van vijf jaar. Alleen in het eerste jaar van het tijdvak kan bezwaar worden gemaakt tegen de waarde, tenzij sprake is van tussentijdse wijzigingen.

4.2.1 Heffingsmaatstaf

Anders dan de Arubaanse grondbelasting, kent de Curaçaose OZB een modern en deugdelijk raamwerk voor wat betreft de heffingsmaatstaf en de waardebepaling. De overdrachtsfictie, de verkrijgingsfictie, de vergelijkingsmethode, de huurwaardekapitalisatiemethode, de DCF-methode, de gecorrigeerde vervangingswaarde, de bedrijfswaarde en de benuttingswaarde zijn stevig verankerd in de Landsverordening. Mutaties worden doorgevoerd in het belastingjaar volgend op de wijziging indien sprake is van een wijziging van meer dan 5% van de waarde, met een minimum van Naf. 25.000.^[30]

4.2.2 Aangifteplicht en boete

Curaçao kent een aangifteplicht, per 1 september 2019, met daaraan gekoppeld een boeteregeling. Interessant is dat de

wijze waarop de aangifte voor de Curaçaose OZB moet worden gedaan vormvrij is. Dat kan dus ook op een servetje of de achterkant van een bierviltje. Er moet evenwel een aantal essentiële gegevens worden overgelegd.^[31] De Curaçaose OZB kent, anders dan de Arubaanse grondbelasting, naast de gevallen van nieuwe kopers en mutaties, nog een situatie waarin een aangifteplicht geldt: degene die genothebbende is van een onroerende zaak en die binnen twaalf maanden na afloop van een kalenderjaar geen aanslag heeft ontvangen, moet aangifte doen bij de inspecteur binnen twee maanden na het verloop van de twaalf maanden. Deze maatregel is ingevoerd, omdat in Curaçao ongeveer 16.000 objecten onbekend zijn bij de Inspectie der Belastingen. De maatregel moet de Curaçaose schatkist ongeveer 1,8 miljoen NAF opleveren.^[32] De SER heeft vlammeende kritiek geuit op de maatregel^[33] en geeft onder andere aan dat de verplichting tot aangifte duidt op het kennelijke onvermogen van de Inspectie om aanslagen op te leggen. Het is, aldus de SER, niet te verklaren dat de Inspectie niet in staat is om haar bestanden te koppelen aan andere overheidsinstellingen. Niettemin geldt de aangifteverplichting wel, met daarbij de boeteregeling. Die kent overigens dezelfde gebreken als de Arubaanse. Voorwaarde voor het opleggen van de boetes is dat de aanslag te laag is vastgesteld. Ingeval iemand geen aanslag krijgt in het belastingjaar, is geen sprake van een te laag opgelegde aanslag. De Curaçaose verordening geeft de inspecteur ook een ruimere navorderingsmogelijkheid: de bevoegdheid tot het opleggen van een navorderingsaanslag en een boete verstrijkt pas na tien jaar na het ontstaan van de belastingschuld, ingeval niet is voldaan aan de aangifteplicht dan wel indien er in de aangifte onjuiste of onvolledige informatie is verstrekt.^[34] Het is nauwelijks denkbaar dat de inspecteur in de praktijk tot navordering zal kunnen overgaan, omdat de eis van een nieuw feit geldt. Een feit dat de inspecteur bekend was of redelijkerwijs bekend had kunnen zijn, kan geen grond voor navordering opleveren.

4.3 Sint Maarten

Sint Maarten kent ook een grondbelasting. Deze wordt echter in de praktijk niet geheven. Maar toch willen we het belastinggebied van Sint Maarten niet tekort doen. Ten aanzien van Sint Maarten bespreken wij twee kleine heffingen: de motorrijtuigenbelastingen en de verhuurautobelasting. De motorrijtuigenbelasting wordt jaarlijks geheven op motorrijtuigen waarmee van de openbare weg gebruik wordt gemaakt.^[35] Typerend voor de eilanden, maar zeker ook voor Sint Maarten, is dat deze belasting geheven wordt door middel van nummerplaten. Ingeval gebruik wordt gemaakt van bestaande nummerplaten in het lopende belastingjaar worden controlestickers verstrekt.^[36] De afmeting, vormgeving, belettering en nummering van de platen worden jaarlijks vastgesteld. Zo geldt in Sint Maarten voor het belastingjaar 2020 onder meer dat de achtergrond in het blauw is uitgevoerd, met een weergave van het beeldhouwwerk van wijlen de heer Bell, de vlag van Sint Maarten op de Cole Bay heuvel en ongeveer in het midden van de bovenzijde is 'The Friendly Island' weergegeven in donkerblauwe letters.^[37] Overigens is Bonaire sinds 2019 overgestapt op eenvoudige zwart-witte platen, omdat de oude platen zo gewild waren vanwege de bonte kleuren dat ze vaak gestolen werden. Een andere lokale belasting die op Sint Maarten wordt geheven betreft de verhuurautobelasting.^[38] Deze belasting is de facto een omzetbelasting en wordt geheven wegens het gebruik maken van een verhuurauto. De belasting bedraagt 5% van de verhuurprijs en is verschuldigd door degene op wiens naam de vergunning tot het mogen verhuren van verhuurauto's is gesteld.

5. Afronding

Als dit exemplaar van *Belastingblad* verschijnt, bestaan de openbare lichamen BES tien jaar. Tien jaar waarin het belastingstelsel van de BES-eilanden tot ontwikkeling kwam en waarna het zich nog steeds doorontwikkelt. Er is gekozen om de lokale heffingen zoveel mogelijk parallel te laten lopen met het Nederlands model, maar met voldoende ruimte voor de bijzondere karakteristieken van de eilanden. Net zoals de Nederlandse gemeenten al jaren worstelen met de omvang en de invulling van het decentrale belastinggebied, geldt dat eveneens voor de eilanden. De BES-eilanden hebben een belangrijke toeristenindustrie en het zal interessant zijn om de mogelijkheden die lokale heffingen bieden ten aanzien van de toeristen, met name de cruise toeristen, nader onder de loep te nemen. Voor de overige Caribische gebieden van het Koninkrijk menen wij dat de uitvoering van de lokale heffingen meer aandacht verdient. Zo zou de Arubaanse inspecteur baat kunnen hebben bij – via ministeriële regeling – uitgevaardigde richtlijnen voor de waardebeoordeling bij de grondbelasting. Ook het invoeren van een digitale koppeling met de registraties van de onroerende zaken die bij het Kadaster zijn opgenomen zal ertoe kunnen leiden dat ook voor de nog onbekende objecten een aanslag opgelegd kan worden. En in Sint Maarten zou een dergelijke koppeling ertoe kunnen leiden dat het opleggen van aanslagen grondbelasting mogelijk wordt. Een overgang naar de OZB behoort voor Sint Maarten ook tot de mogelijkheden.

Voetnoten

[1]

Mr. G.D. Rekwest is promovenda bij University of Curaçao. Mr. J.K. Lanser is vennoot bij Van den Bosch & Partners, belastingadviseurs voor overheden, te Sliedrecht, zij is tevens docent aan de University of Curaçao.

[2]

Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden.

[3]

In 2004 is op Bonaire en Saba een referendum gehouden, waarbij de bevolking zich uitsprak voor een directe constitutionele relatie met Nederland. Op St. Eustatius wees de uitslag van een referendum dat in 2005 werd gehouden op een 'nieuw vorm te geven Nederlandse Antillen'.

[4]

Stb. 2010, 365, en zoals laatstelijk gewijzigd Stb. 2017, 139.

[5]

Art. 1.2 Belastingwet BES.

[6]

Stb. 2010, 847, en zoals laatstelijk gewijzigd Stb. 2019, 512.

[7]

Art. 43-62 Wet financiën openbare lichamen.

[8]

Eilandsverordening van de 28^e mei 2004 ter Identificatie en Registratie van Vee en Huisdieren (AB. 2010, no. 6).

[9]

De identificatie en registratie van katten is door de eilandelijke overheid van Saba gemandateerd aan de Saba Foundation for the Prevention of Cruelty to Animals (SFPCA).

[10]

[Kamerstukken II 2019/20, 35300 IV, nr. 2](#), p. 60-61.

[11]

Art. 6 Toeristenbelastingverordening Bonaire.

[12]

Art. 6 Verordening Toeristenbelasting 2013 Sint Eustatius.

[13]

Art. 5 Logeergastenbelastingverordening Saba 1995.

[14]

[Kamerstukken II 2019/20, 35300 IV, nr. 2](#), p. 60-61.

[15]

Art. 61 FinBES.

[16]

[Kamerstukken II 2019/20, 35300 IV, nr. 2](#), p. 60-61.

[17]

Art. 1 Eilandsverordening grondbelasting Bonaire.

[18]

Art. 5 Eilandsverordening grondbelasting Bonaire.

[19]

Eilandsverordening opcenten vastgoedbelasting Bonaire.

[20]

De grondbelasting wordt geheven op basis van de Landsverordening grondbelasting (AB. 1995, no. 3). Deze is, na een aantal keer te zijn gewijzigd, voor het laatst grondig herzien per 1 januari 2019 (AB. 2018, no. 81). Bij deze wijziging is de tariefstructuur ingrijpend aangepast.

[21]

Art. 2 Landsverordening grondbelasting.

[22]

Art. 5 Landsverordening grondbelasting.

[23]

Factor 12 1/2, indien het onroerend goed werd bebouwd vóór 1 maart 1977; en een factor 8 1/3, indien het onroerend goed bebouwd is na 1 maart 1977.

[\[24\]](#)

Art. 6 Landsverordening grondbelasting.

[\[25\]](#)

Gem. Hof Aruba, Curaçao, Sint Maarten en Bonaire, Sint Eustatius en Saba 10 maart 2017, ECLI:NL:OGHACMB:2017:20.

[\[26\]](#)

AB. 2018, no. 81.

[\[27\]](#)

In de zin van art. 24 lid 1 Landsverordening grondbelasting.

[\[28\]](#)

Art. 25 lid 5 Landsverordening grondbelasting.

[\[29\]](#)

Landsverordening onroerendezaakbelasting 2014.

[\[30\]](#)

Art. 8 lid 2 Landsverordening onroerendezaakbelasting 2014.

[\[31\]](#)

Art. 10a lid 2 Landsverordening onroerendezaakbelasting 2014.

[\[32\]](#)

MvT, Landsverordening belastingmaatregelen 2019, P.B. 2019, no. 55, nr. 3, p. 3.

[\[33\]](#)

MvT, Landsverordening belastingmaatregelen 2019, P.B. 2019, no. 55, nr. 3, p. 7-8.

[\[34\]](#)

Art. 10a lid 5 Landsverordening onroerendezaakbelasting 2014.

[\[35\]](#)

Motorrijtuigenbelastingverordening.

[\[36\]](#)

Art. 7 Motorrijtuigenbelastingverordening.

[\[37\]](#)

Art. 2 Regeling nummerplaten 2020, AB. 2020, no. 5.

[\[38\]](#)

Verhuurautobelastingverordening.